

پیام ناصر زرفشان به مناسبت نوزدهمین سال گرد کشتار زندانیان سیاسی- یادمان استکهلم

قتل عام زندانیان سیاسی در سال ۶۷ فاجعه انسانی عظیمی است که در زمان وقوع خود به شکل غیرعادی و بی سابقه ای در سکوت و خفا انجام شد و در همان زمان با واکنشی که متناسب با این فاجعه عظیم باشد روبرو نشد. شاید فاجعه آنقدر باور نکردنی و بهت آور بود که جامعه تا مدتی پس از وقوع آن هم چون ابعاد آن را باور نمی کرد، از بهت خود بیرون نیامده بود و این وضع قدرت واکنش را از او سلب کرده بود.

ایستادگی جان باخته گان این فاجعه بر آرمان خویش و گردن فرازی آنان از یکسو، و مطلومیت و تنهایی بازماندگان آنان در آن روزهای سیاه از حیطة تصور و توصیف بیرون است. اما در تاریخ هیچگاه نتیجه نهایی و بلند مدت چنین کشتارهای فجیعی سکوت و سکون نبوده است. آنان که در فاجعه ۶۷ دستشان به خون نجیب ترین فرزندان این سرزمین آلوده شد و این همه از عاشورا و زنده نگاه داشتن آن دم می زند، حتی اولین درس عاشورا را هم فرا نگرفته بودند که با کشتار نمی توان اقتضای عینی تاریخ و آرمان های عالییه ی انسانی را از میان برد یا آن را تغییر داد. مگر کشتن حسین ابن علی و یاران او به خاموشی و فراموشی آن جنبش انجامید؟

ضعف ها و عقب ماندگی های اجتماعی خود ما، عدم تشکل مردم و توطئه های پیچیده امپریالیستی دست به دست هم داد و چنان دوره سیاهی را در تاریخ میهن ما رقم زد که آیندگان همیشه شرمسار آن خواهند بود. اما بزم جنون آمیز نودولتیانی که بر چنین بستری با خون فرزندان مردم و درآمدهای بادآورده نفتی گسترده شد، بدشگون و نافرجام است. هیچ رژیمی که گور دسته جمعی بوجود آورده تا کنون نتوانسته آنرا پنهان سازد و پس از آن از رسوایی آن بگریزد.

در چشم اندازه های جهانی هم دوره یکه تازی و عوامفریبی لیبرال نو رو به پایان است. توهمات و سردرگمی های دو دهه گذشته که مخصوص دوره های فروپاشی ساختارهای گذشته و نتیجه آشفتگی و سرگردانی حاصل از آنها است، به تدریج زائل می شود و جهت وزش باد رفته رفته تغییر می کند. اکنون افق آینده جهان را از هر سو ابرهای متراکم و سیاهی پوشانده اند که از طوفان های آینده، از زیر و زیر شدن های عمیق و دامنه داری خبر می دهند که مستقیماً واکنش مردم در کشورهای گوناگون جهان در برابر غارت و سرکوب آنان از سوی امپریالیسم است.

در چنین جهان پر آشوب و سردرگمی، با تردیدها و تزلزل هایی که طی دو دهه گذشته بر آن مستولی شده است، آرمانخواهی و اراده انقلابی رفقای جان باخته ما برای تغییر شرایط موجود و عزم آنان در مبارزه با ستم و استثمار و نابرابری چراغ راه ماست. خاوران سند حقانیت و ضامن تداوم مبارزه آنان است و امروز باردیگر در سالگرد به خون خفتن رفقای سرفراز خود سوگند یاد می کنیم که در ادامه راه آنان و تلاش برای تحقق آرمان والای انسانی آنان دمی از پای ننشینیم.

ناصر زرافشان
مرداد ۸۶